

στρατού άνέτρεψαν τὸ σχέδιον τῆς μάχης του, ἐνῆργησεν ὀρθῶς καὶ ἔπραξεν ἀρκούντως ταχέως τὸ αναγκαστικὸν πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ κακοῦ. Ἄλλ' ἀναντίρρητον φαίνεται, ὅτι ἡ εὐθύνη διὰ τὴν ἦταν δὲν ἐπιβαρύνει πρωτίστως αὐτὸν, ἀλλὰ τοὺς στρατηγούς ἐκείνους, οἵτινες ἀκριβῶς ἐν τῷ κρισίμῳ σημείῳ κατέστρεψαν τὴν στρατηγικὴν τοῦ ἀνωτάτου ἀρχηγοῦ διὰ τῆς ἀστόχου αὐτοβουλίας των. Ἄλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, ἤδη ἐπέσηκην ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῦ Βένεδεκ ἡ τιμωρία κατὰ τρόπον ἐξολοθρευτικόν.

[Ἔπεται συνέχεια]

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

Ο «ΘΕΡΜΙΔΩΡ» ΤΟΥ ΣΑΡΔΟΥ

Μέγαν θόρυβον ἐπροκάλεσεν ἐν Παρισίοις ὁ «Θερμιδῶρ», νέον ὄρμα τοῦ Σαρδοῦ τετραπράκτον ἀνα-

B. Σαρδοῦ.

διδασθῆν τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς Γαλλικῆς Κομωδίας τὴν προπαρελθούσαν ἐβδομάδα. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου ἐκτυλίσσεται ἐπὶ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Τρομοκρατίας. Αἱ πολιτικαὶ λοιπὸν ιδέαι, ἅς τὸ ἔργον ἀφθόνως περιχλεῖται, ἐξηρέθισάν τινας ἐκ τῶν θεατῶν. Κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ δράματος παράστασιν μεγάλαι συνέδησαν ἐν τῷ θεάτρῳ ταραχαί, καὶ ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπηγγόρευσε τὴν ἐκ νέου ἀναδίδοσιν τοῦ ἔργου ἐπὶ σκηνῆς.

Ὡς ἔργον τέχνης, ὁ «Θερμιδῶρ» κρίνεται μετριώτατον, ἀλλὰ περιέχει σκηνὰς μεγάλης δραματικῆς δυνάμεως, ἀληθοῦς τραγικοῦ μεγαλείου, και-

νοφανεῖς ὅλως καὶ πληρούσας ἀρρήτου ἀγωνίας τὴν ψυχὴν τοῦ θεατοῦ. Τινὲς ἰδίως τῶν σκηνῶν τῆς δευτέρας καὶ τρίτης πράξεως κρίνονται ὡς αἱ περιπαθέστεραι καὶ πρωτοτυπότεραι τῶν ὅσας ὁ Σαρδοῦ ἔχει ἕως τώρα γράψει. Ἡ ὑπόθεσις εἶνε ἀπλουστάτη: Ὁ Μαρσιάλ Οὐγων καὶ ὁ Λαβουσιέρ, τὰ δύο κύρια τοῦ ἔργου πρόσωπα, προσπαθοῦσι νὰ διασώσωσι τὴν Φαβιανὴν Λεκουλιτέ, μνηστὴν τοῦ πρώτου, ἣν τὸ ἐπαναστατικὸν δικαστήριον κατεδίκασεν εἰς θάνατον. Ἄλλ' αἱ προσπάθειαι τῶν ἀπέβησαν εἰς μάτην. Καὶ ἐν τῷ ἡ Φαβιανὴ ἀπάγεται εἰς τὸ ἰκρίωμα, πειράται ὁ Μαρσιάλ νὰ ἐπιτεθῆ κατὰ τῶν φυλάκων καὶ πίπτει νεκρὸς ὑπὸ τὴν σφαῖραν, χωροφύλακος.

ΤΑ ΑΝΘΗ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ:

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς παρακμῆς τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, ἡ χρῆσις τῶν ἀνθέων δὲν εἶχε φθάσει εἰς τὸ σημεῖον, εἰς ὃ ἔφθασεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας. Παντοῦ καὶ εἰς τὸν παλαιὸν καὶ εἰς τὸν νέον κόσμον ἡ αὐτὴ ἐπικρατεῖ στοργὴ πρὸς τὰ ἄνθη. Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας γίνεται σπατάλη ἀνθέων ὡς εἰς οὐδεμίαν ἄλλην χώραν. Εἰς τὰς οἰκίας, εἰς τὰ ἀναγνωστήρια, εἰς τὴν ἐκκλησίαν (διὰ βαπτίσεις, γάμους ἢ θανάτους) καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους γίνεται χρῆσις τῶν σπανιωτέρων ἀνθέων. Οἱ πλούσιοι Ἀμερικανοὶ ἐπισκέπτονται τὰ φυτοκομεῖα τῆς Εὐρώπης καὶ ἀγοράζουσι τὰ πολυτιμότερα εἶδη τῶν ἀνθέων ὅπως τὰ φέρωσιν εἰς τοὺς οἴκους των. Οἱ δὲ μεγάλοι φυτοκόμοι τῆς Εὐρώπης ἔχουσιν ἀντιπροσώπους περιερχομένους τὴν Ἀμερικὴν, διὰ πάσης δὲ δαπάνης πλουτίζοντας τὰ θερμοκήπια τῆς Ἀγγλίας. Ἄλλ' ἐνῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὰ ἄνθη εἶνε μᾶλλον πολυτέλεια τοῦ πλουτοῦ, ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ ἔρος τῶν ἀνθέων εἶνε γενικὸς καὶ δὲν περιορίζεται εἰς οὐδεμίαν τάξιν τῆς κοινωνίας. Εἶνε πάθος ἐρριζωμένον εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἔθνους. Πολλάκις τὸ πάθος τοῦτο μένει ἀδρανὲς ἕνεκα τῶν περιστάσεων, ἀλλ' ἄμα τὰ μέσα ἢ αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψωσιν, ἀναπτύσσεται μεθ' ὀρμῆς.

Ο ΙΠΠΟΣ ΕΝ ΚΑΙΡῸ: ΜΑΧΗΣ

Ἀξιωματικὸς πεπειραμένος γράφων περὶ τοῦ ἵππου λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἐν καιρῷ μάχης ὁ ἵππος φαίνεται ἐμβαθύνων εἰς πᾶν ὃ, τι συμβαίνει. Πράττει εὐγενῶς τὸ καθήκον του. Ἐννοεῖ τὴν ὑπόθεσιν ὡς ἂν ἦτο ἄνθρωπος. Ὁ θάνατος δὲν τὸν τρομάζει διόλου, καὶ ἂν φανευθῆ ὁ σύντροφός του, στρέφεται ὅπως τὸν ἴδῃ μετὰ τινος εὐχαριστήσεως.

Εἰς τὴν πυροβολοχαρίαν τοῦ τεμάχιον βολίδος ἐκτύπησέ ποτε ἵππον καὶ ἔσχισε τὸ κρανίον του εἰς τρόπον ὅστε τὸ ἐν μέρος ἔμεινεν ἀνοιχτόν. Ὁ ἐλάτης τὸν ἔλυσε καὶ τὸν ἀφῆκεν ἐλεύθερον. Ἄλλ' ὁ ἵππος ἔμεινε πλησίον τοῦ πυροβόλου καὶ περιεσκόπει, εἰς ἐκαστὴν δὲ βολὴν ἔβλεπε πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἂν ἤθελε νὰ ἴδῃ τὸ ἀποτέλεσμα. Ἐὰν βλήμα ἐπίπτε πλησίον τοῦ ἔστρεψεν ἡσύχως τὴν κεφαλὴν του ὅπως ἴδῃ τί συμβαίνει. Ἄμα παρετήρησε τὸν σύντροφόν του ἐπιστρέφοντα διὰ νὰ φέρῃ πολεμφοδία ἐπανήλθεν εἰς τὴν θέσιν του καὶ ἐκάλπαζε παρὰ τὴν ἄμαξάν τῶν πολεμφοδίων. Ὁ ὑπαξιωματικὸς τὸν ἀπόβησε κατὰ μέρος καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐξευξεν ἄλλον. Ὁ πληγωμένος ἵππος προσέβλεψε τότε

θλιβερώς καὶ ἄμα ἐφάνη ἐννοεῖν ὅτι ἤτολπάντη ἀχρηστος, ἔπεσε κατὰ γῆς καὶ ἀπέθανεν. Ὁ ἀξιωματικὸς μετὰ πεποιθήσεως ἔλεγεν ὅτι ὁ ἵππος αὐτὸς ἀπέθανεν ἐκ λύπης.

ΑΙ ΕΝΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΦΘΙΣΕΩΣ

Ἡ περίφημος λύμφη τοῦ Κώχ δὲν παρέσχεν ἀκόμη τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα, καὶ ὁ σοφὸς φυσιολόγος Βίρχωβ ἀπεφάνθη ὡς γνωστὸν ὅτι πρέπει ἡ χρῆσις τῆς νὰ ἐμποδισθῇ ὡς δηλητηρίου ἐκ τῶν δριμυτέρων. Τὸ πρᾶγμα ὅμως ἐξήγαγεν εἰς φῶς παρόμοια πειράματα χρονολογούμενα ἀπὸ δύο καὶ τριῶν ἐτῶν.

Καὶ πρᾶγματι, ἄλλοι ἐπίσης ἱατροὶ πλὴν τοῦ Κώχ εἶχον σκεφθῆ περὶ τῆς δι' ἐνέσεων θεραπείας τῆς φθίσεως. Οἱ Γάλλοι ἱατροὶ Ἐρικοῦρ καὶ Ρισὲ κατέδειξαν τὴν ἐπιρροήν, ἣν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς πορείας τῆς φθίσεως τὸ αἷμα ζῴου ἀνεπηρέαστου ὑπὸ τῆς νόσου. Ἐκαμον δὲ καὶ σειρὰν πειραμάτων, ἣτοι ἐνέσεις δι' αἵματος κυνός, καὶ ἐξήγαγον τὸ πόρισμα ὅτι δι' αὐτῶν τῶν ἐνέσεων παράγεται σωτήριο ἀποτέλεσμα, ἡ στασιμότης τῆς νόσου. Ἀπαιτεῖται ὅμως ἡ μετέγγισις μεγάλῃς ποσότητος αἵματος, καὶ ἐδῶ ἀπαντᾶται ἡ δυσκολία.

Τελευταῖον οἱ κ.κ. Βερπὲν καὶ Πίχ, Γάλλοι καὶ αὐτοὶ, ἐπανελάθον τὰ αὐτὰ πειράματα ἀντικαταστήσαντες τὸ αἷμα τοῦ κυνὸς διὰ τοῦ τῆς αἰγός. Τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν θαυμάσια, καὶ τὸ αἷμα τῆς αἰγός ἀπεδείχθη πολὺ μᾶλλον σωτήριο τοῦ πρώτου. Ὅλων ὅμως τῶν θεραπευτικῶν συστημάτων τὰ εὐάρεστα συμπτώματα φθάνουσι μέχρι τινὸς ὅριου μόνον, καὶ ἐκ τῶν δοκιμῶν αὐτῶν ἀδηλον πότε θὰ προκύψῃ τελεία ἡ σωτήριος ἀνακλύψις, εἰς ἣν ὁ κόσμος ὅλος ἔχει τὸ βλέμμα του ἐστραμμένον.

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΙ ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΙ

Οἱ καθολικοὶ ἱεράρχαι τῆς Αὐστρίας εἶνε βεβαίως ἐκ τῶν μᾶλλον ζηλευτῶν θνητῶν, διότι ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς ἐξασφαλίζουσι διὰ τοῦ ἱεροῦ αὐτῶν ἐπαγγέλματος τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἀφ' ἑτέρου ἀπολαύουσι τῶν ἐγκοσμίων ἐν

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΙ
Εἰκὼν Ηρότυπε

πάση ἀνέσει ὡς μαρτυρεῖ ἡ μικρὰ αὕτη σημείωσις περὶ τῶν εισοδημάτων ἐκάστου:

Ὁ καρδινάλιος Σιμόρ, ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Γρῶν καὶ προϊστάμενος τοῦ κλήρου τῆς Οὐγγαρίας ἔχει ἐτήσιον εἰσόδημα 2 ἑκατομμυρίων φράγκων.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Πράγας εἰσπράττει 1,750,000 φράγκων.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Ἐρλάστ 1,375,000 φράγκων καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Ὀλμύτς 1,250,000 φράγκων.

ΚΑΛΟΥΤΥΧΟΣ ΠΑΤΗΡ

Εἰς ἐργάτης ἐν Βαλτερμόντ τῆς Ὀλλανδίας καλούμενος Γέροβραντ Δρέντ—τὸ ὄνομά του πρέπει ν' ἀπαθανατισθῇ—ἐνέγραψεν εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία κατ' αὐτὰς τὸ 29ον τέκνον του. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔχει τώρα ἡλικίαν 65 ἐτῶν καὶ ἡ σύζυγος του 45. Δὲν εἶνε ὅμως ἡ πρώτη αὐτῆ, ἀλλ' ἡ τρίτη. Ἐκ τῆς πρώτης ἀπέκτησεν 7 τέκνα, ἐκ τῆς δευτέρας 9 καὶ ἐκ τῆς τρίτης 13—πρὸς τὸ παρόν.

Η ΦΙΛΟΧΡΗΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΝΛΕΥ

Ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ πρακτικότης ἔχει τὰ ὀριά της:

Ὁ γνωστὸς Οὐγγρος συγγραφεὺς καὶ περιηγητῆς Βαμπερὺ ἐπανελθὼν ἐσχάτως ἐξ Ἀγγλίας, ἀφηγήθη ἐνώπιον ἐκλεκτῆς ὀμηγύρευς μίαν συνέντευξίν του μετὰ τοῦ διασήμου ἐξερευνητοῦ.

Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀκρατῶν, φίλοι τοῦ Βαμπερὺ, ἐνθουσιασθέντες ἐκ τῶν λόγων του τὸν παρεκάλεσαν νὰ τοῖς προμηθεύσῃ φωτογραφίας τοῦ Στάνλεϋ ὑπογεγραμμένας ὑπ' αὐτοῦ.

Οὗτος συγκατένευσε καὶ συλλέξας φωτογραφίας τινὰς ἔστειλεν αὐτὰς πρὸς τὸν Στάνλεϋ παρακαλῶν νὰ τὰς υπογράψῃ.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας λαμβάνει ἀπάντησιν, ὅχι παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ παρὰ τοῦ γραμματέως του, ἔχουσαν ὡς ἐξῆς: «Φίλε Κύριε. Κατ' ἐντολήν τοῦ προϊσταμένου μου σὰς καθιστῶ γνωστὸν, ὅτι δὲν δίδει οὗτος αὐτόγραφόν του οὐτε εἰς τὴν μητέρα του ἐπὶ πληρωμῇ μικροτέρᾳ τῶν 10 λιρῶν.»

Η ΧΕΙΡ ΤΩΝ ΧΟΕΝΖΟΛΛΕΡΝ

Ὅτε ὁ νῦν Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἦτο ἀκόμη βρέφος ὀκτὼ μηνῶν, ἐπιτροπὴ ἐκ πολιτῶν τοῦ Βερολίνου παρουσιάσθη εἰς τὸν τότε διάδοχον Φρειδερίκον, ὅπως ὀμιλήσῃ περὶ ἀγαθοεργοῦ τινος ἰδρύματος.

Ὁ Φρειδερίκος, ἀφοῦ συνδιελέχθη περὶ τοῦ θέματος μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ μελιχιδότητος, καὶ ἐνώ τὸς ἀπεχειρέτιζε, λέγει μειδιῶν:

—Θέλετε νὰ ἰδῆτε τώρα καὶ τὸ παιδί μου;

Οἱ πολῖται ἀπεδέχθησαν προθύμως τὴν τοιαύτην ἔνδειξιν εὐμενείας, καὶ ἐπὶ τῇ διαταγῇ τοῦ πρίγκηπος ἐνεφανίσθη ἡ τροφὸς κρατοῦσα ἐν τῇ ἀγκάλῃ τὸ βρέφος.

Τὸ παιδίον ἤπλωσε τὴν μικρὰν χεῖρα πρὸς τὴν χρυσῆν ἀλυσιν ἑνὸς τῶν πολιτῶν, οὗτος δὲ ἐκβάλων ἐκ τοῦ θυλακίου τὸ ὥρολόγιόν του ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸν μικρὸν ἡγεμονίδην. Ἄλλ' ὁ Γουλιέλμος, ἀφοῦ μίαν φορὰν τὸ ἐσφιγξεν, ἤρνετο πλέον νὰ τὸ ἀφίσῃ.

Τότε παρεμβὰς ὁ Φρειδερίκος ἀπέσπασε τὸ ὥρολόγιον ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ μικροῦ καὶ εἶπε μειδιῶν:

—Βλέπετε; ὅ,τι ἕνας Χουενζόλλερν πιάσῃ μίαν φορὰ εἰς τὸ χεῖρι του δὲν τὸ δίδει πλέον ὀπίσω!

Η ΡΑΠΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ

Ἐνθουσιᾶσθε βεβαίως τὴν σκηρὴν τοῦ Φάουστ, καθ' ἣν ἡ Μαργαρίτα γυρίζει τὴν ἀνέμην τῆς καὶ τραγουδεῖ τὸ ᾄσμα τοῦ βασιλέως τῆς Θούλης. Αὐτὴν τὴν ἀνέμην εἰς ἓν Ἀμερικανικὸν θέατρον ἀντικατέστησαν . . . διὰ μηχανῆς τῆς ραπτικῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας προβάλλουν εὐδιάκριτοι οἱ τίτλοι τοῦ ἔργαστασίου εἰς ὃ κατεσκευάσθη. Καὶ δὲν εἶνε μόνον αὐτό. Τὸ θεατρικὸν πρόγραμμα, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν συστάσεων, διαβεβαίωσεν ὅτι τὸ ἀκρατήριον οὐδὲ ἦχον ὅ' ἀπολέσῃ ἐκ τοῦ ὥραίου ᾄσματος διότι ἡ ἐν λόγῳ μηχανὴ δὲν κἀμνει τὸν παραμικρὸν θόρυβον.

Ο ΤΑΦΟΣ ΜΙΑΣ ΡΩΜΑΙΑΣ

Ἡ Ῥώμη δὲν παύει παρέχουσα συνεχῆς ἐκπλήξεις εἰς τοὺς ἀρχαιολόγους. Εἰς τοὺς ἀνασκαπτομένους ἀρχαίους κήπους τοῦ Δομιτιανοῦ ἐγένετο ἀνακάλυψις περιεργωτάτη, ἡ ἀνεύρεσις δύο σαρκοφάγων, ὧν ἡ ἐκεῖ ὑπαρξίς εἶνε ἔντως παράδοξος. Ὁ ἕτερος τῶν σαρκοφάγων εἶνε μεγάλου ἐνδιαφέροντος καὶ ἀνήκει εἰς γυναῖκα. Ἐν ἀνάγλυφον τὴν παριστᾷ ἐξηπλωμένη ἐπὶ τῆς νεκρικῆς τῆς κλίνης μετὰ τὴν κεφαλὴν κλίνουσαν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου. Ὅταν ἤγειραν τὸ σκέπασμα, ἡ λάρναξ εὐρέθη πλήρης ὑγροῦ διαυγοῦς διὰ μέσου τοῦ ὁποίου διεκρίνετο τὸ πτώμα ὅλον καὶ ἡ κεφαλὴ, φέρουσα μακροῦς καὶ ὄφρατους πλοκάμους. Πλήθος ἄπειρον μετέθη ἵνα ἴδῃ τὴν νεκράν.

Παρὰ τὴν κεφαλὴν ἀνευρέθη κοῦκλα ἐκ δρυὸς 30 ἑκατοστομέτρων, ἧτις εἶνε ἔργον τέχνης. Ἀνευρέθη ἐπίσης καὶ μύρτινος στέφανος κάλλιστα διατηρούμενος, ὁ νυμφικός τῆς βεβαίως. Μεταξὺ τῶν πολλῶν δακτυλίων οὗς ἔφερεν ἡ γυνή, ἐκρέματο ἀπὸ ἑνὸς τούτων ὄνυξ φέρων τὴν λέξιν *Φίλητος*, τὸ ὄνομα τοῦ συζύγου ἴσως. Πολλὰ ἐπίσης ἄλλα κοσμημᾶτα μετὰ ποικίλας παραστάσεις ἐπ' αὐτῶν κεχαραγμένας ἀνεκαλύφθησαν ἐντὸς τῆς λάρνακος.

Ὁ τάφος αὐτὸς μετὰ τὰ περιεχόμενά του κατετέθη εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Καπιτωλίου.

ΕΙΝΕ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΝ

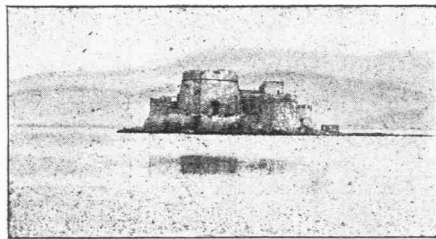
—Ξεύρης γιατί οἱ στρατιωτικοὶ μουσικοὶ δὲν ἔχουν ὄπλα;

—Ὅχι!

—Τότε εἰς' ἔννος χαμένος.

—Γιατί δὲν ἔχουν λοιπόν;

—Γιατί εἶνε ἐπικίνδυνον νὰ παύῃ κανεὶς . . . μετὰ τὰ ὄπλα.

Τὸ φρούριον τῶν δημίων ἐν Ναυπλίῳ.